

De bijzondere zaak van...

Advocaten ontmoeten kleurrijke personen en komen in bizarre situaties terecht. Bijna iedereen kent wel bijzondere voorvallen die tot nadenken stemmen of gewoon vermakelijk zijn. Jules de Voort (60), wiens toga op raadselachtige wijze uit zijn togakastje in Breda was verdwenen, overwoog serieus de Orde te dagvaarden.

Jan Pieter Nepveu
freelance journalist

Op een dag in januari ontdekte de dochter van Jules de Voort dat de toga van haar vader niet in hun togakastje lag. Dat kon maar een ding betekenen: hij was ook op de rechtbank. En omdat het voor het eerst in ruim vijf jaar zou zijn dat ze daar tegelijk waren, zouden ze eindelijk met elkaar kunnen koffiedrinken. Maar helaas, Jules de Voort (De Voort Hermes De Bont, Tilburg) was er niet.

Iemand anders moest zijn toga hebben weggenomen. Slechts De Voort en zijn dochter hadden een sleutel van hun togakastje, en er waren geen sporen van braak. Wie kon de toga dan hebben ontvreemd? De secretaresse van de Orde in Breda bleek over een loper te beschikken waarmee ze de kastjes kan openen van advocaten die hun sleutel zijn vergeten. Het leek De Voort dan ook voor de hand te liggen dat de secretaresse het togakastje had geopend op verzoek van een derde en dat de toga vervolgens was ontvreemd.

Deken I.M. Sutorius vond deze conclusie nogal voorbarig. 'De onschuld van onze secretaresse wordt toch ook door u voorondersteld?' schrijft hij in februari aan De Voort. De secretaresse zou het togakastje niet hebben geopend, laat staan de toga aan een ander ter beschikking hebben gesteld, aldus Sutorius 'ook al legt zij er geen eed op af'.

De Voort voelde zich als advocaat (voor meer dan dertig jaar weliswaar verplicht lid van de Orde) 'niet behoorlijk behandeld' en

van Jules de Voort

Advocaat en verdwenen toga

Foto: Bert van Hattem

'Na meer dan dertig jaar advocaat wordt met een sleuteltje van de Orde uit mijn kastje een toga gestolen!'

dreigde een procedure te starten tegen de Orde, waarbij zo nodig alle betrokkenen 'met name de secretaresse' onder ede zouden worden gehoord. Zijn dochter was in elk geval wél bereid om onder ede te getuigen dat zij een gesloten kastje had aangehouden, dit had geopend met haar sleutel, en toen had geconstateerd dat de toga was verdwenen.

Het gaat De Voort overigens niet zozeer om die toga, maar om een mentaliteit tussen advocaten die 'niet deugt'. 'Ik ben misschien wat principieel bezig, maar ik vind dit toch geen manier van doen. Ik ben meer dan dertig jaar advocaat, en potverdorie wordt met een sleuteltje van de Orde uit mijn kastje een toga gestolen. En daar staat op dit moment mogelijk een advocaat in te pleiten.'

Aanvankelijk gniffelde zijn omgeving nog om de zaak, maar toen De Voort een dagvaarding had opgesteld waarin hij de Bredase Orde aansprakelijk hield voor de

schade, werd het maatschapsbestuur bezorgd. Men zat immers niet te wachten op ruzie met de Orde van Advocaten. De Voort heeft de deken toen alleen het concept van de dagvaarding gestuurd, waarmee hij liet zien hoe hij er persoonlijk over dacht, maar is verder geen procedure begonnen.

Het heeft hem vooral gegriefd dat de Orde hem op geen enkele wijze tegemoet gekomen is. 'Als de deken gezegd had, kom naar mijn kantoor dan drinken we eens een glas om te kijken hoe we het kunnen regelen, dan had ik ze onmiddellijk allemaal te eten uitgenodigd. Want het gaat me om de manier waarop je iets oppakt.'

Inmiddels is het bewuste togakastje in Breda voorzien van een ander slot, en heeft de maatschap De Voort voor zijn verjaardag een nieuwe toga cadeau gedaan. 'Ik heb wel overwogen om op de rug groot mijn naam te schrijven!' zegt de advocaat, een beetje teleurgesteld in zijn vakgenoten.